

גליין מספר - 8

עתון חברת
הילדים
גבעון - ח"ס

י"ו באייר תש"י

ליום האחד במאי :

הערב נפל מבעד צמרות העצים הרוחשים. שמי ארגמן עוטי הוד לתתו באורותיהם המחוררים. חוש בדממת ערבית רוגעת דעכו אורות היום הגועשים וזוהרים. ציוץ הצפורים נדם רוח קלה ומרעננת נשבה והפיגה את העיפות. הליל בא. ובין חודשות רמות וזקופות ישבו נערים כמעגל - זקופים וגאים, נוצצי עינים ודרוכים ונפשתם נסערה וחולמת.

פניהם הדרוכות החוררו והאדימו באור השלהבת הלוהשת. זיקים זעירים פרחו באויר וקולות מטץ בקעו מחוך הלהבה. חום נעים - שפע, חוש נצבו עצי החורש כצללים קודרים, בלא זיע.

קול נער צעיר ונרגש עלה בדממה: מדוע לעשיר בביתו מכל טוב ולאחיו העני הנמק מעמל אף לא כזית. קול שני ענה לעומתו: פועלי כל הארצות התאחדו. עולם חדש ל אחוה ודרור - הקימו ובנו. להטו הלבבות נוצצו העינים ורינה אדירה בקעה והריעה נשתלבו הידים ופרץ המחול. הכוכבים הזהירו ממעל, וחלבבות פעמו במחול. . . . עמרם.

גוש-עציון.

השנה מלאו שנתיים למלחמת גוש-עציון נגד הלגיון הערבי שעלה עליהם דרך גשר אלנבי (על יד יריחו) לעברם. צבא הלגיון אשר היה מצויד בנשק החדש ביותר שהאנגלים ספקו. הלגיון לא היה לבדו, מכל כפרי הסביבה נקבצו ערבים לאלפים ועלו על הגוש שמנה ארבעה ישובים שעוד לא התבססו בקרקע כראוי. הרבה גבורות נתגלו בעם ישראל אשר לחם לשיחרורו, כשמולו עומד צבא עדיף בנשק ובחילים. גבורת גוש-עציון משמשת לנו סמל, ללחימה למען העם ולמען עצור את הלגיון מלהגיע במהירות לידו-שלים הבירה.

וכן הל"ה אשר חשו לעזרת הגוש, ביודעם כי דרכם מסוכנת, ולא ברור כלל אם יגיעו. על אף הסכנות הלכו לקראת הבאות, ביודעם מה צפוי להם.

בן - עמ"ה

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

היה הדבר לפני שנתיים בימים שהמלחמה השתוללה בארץ בכל חוקפה יום יום הגיעו ידיעות על התקדמותם של צבאות ערב. כל ישובי הספר היו כבר בתוך המלחמה, ובאותו זמן לחמו ארבעה הישובים הקטנים של גוש-עציון מלחמה נואשת בחיילי הלגיון-הערבי. כל יום כאשר היינו מצטופפים ליד מקלטי הרדיו, היינו מקבלים ידיעות על עמידתם הנואשת של אנשי הגוש.

יום אחד נתקבלה ידיעה כי ארבעת הישובים עומדים עמידה ניאטת. כל יום המחרת הלכנו ודאגה בלבנו - היחזיקו אנשי הגוש? ערב נתקבלה הידיעה - שלוש השו"ב"ים: כפר-עציון, עין-צורים, ורבדים נפלו - נפילת ח-כבוד. בנוח כפר עציון כאשר ראו שנכבש הכפר פצצו המקלט אשר קרס על ראשיהם. כל אנשי כפר עציון נפלו בכבוד. שנים אשר נאלו מן הכפר ספרו לנו איך עמדו אנשי הכפר בשעותיהם האחרונות. אנשי עין-צורים ורבדים הלכו בשבי האויב. אבל הידיעה שמשואות-יצחק עוד מחזיקה מעמד עוררה במקצת, למחרת הגיעה הידיעה על נפילת משואות-יצחק. כך נגמרה פרשת הגבורה של עמידת גוש-עציון.

יגאל ב.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

אנחה קצרה
היא לא ברור

העניינה דייך - חנה

י ד-חנה. לא עוד גרעין אף-על-פי יקרא לקבוצת ההונגרים
 אצלנו. הם עלו להתיישבות ואנחנו נסענו לעזור להם בהקמת משקם.
 הדרך לשם מלאה חתחתים ומכשולים, אומנם לעתים עלה הטרוקטור על
 פיסת-כביש סלול אך זו הייתה רק דרך קצרה. נסענו בסביבה ש לנו אך כלל
 לא הכרנוה. קבוץ המעפיל צמח וגדל עד ללא הכירו. "דרום-קקון" הוא
 מושב שהתיישב בדרום הכפר ההרוס ששמש מקום מבטחים לכנופיות ערביות
 עד שהיילנו כבשוהו. אך זה לא הכל. לנגד עינינו הופיעו קוביות - קו-
 ביות לבנות המסודרות בשורות ישרות כאילו הוכנו למשחק. קשה להבדיל
 בין באתותיים, בורגתא א' או בורגתא ב'. כל הישובים נבנו לפי אותה
 מתכונת, ורק מגדל המים באמצע כל צבור בתים, מעיד ומבדיל בין ישוב
 וישוב.

הנה הגענו לכביש אספלט טוב ונוח, נסענו במלוא המהירות, אקס-
 פרס לטול-כרם. רק אז ראינו - מה צרה היא ארצנו.
 את כביש נתניה טול-כרם אפשר לעבור בשעה וחצי!
 קרוב לגבול פנינו צפונה והנה ראינו על גבעה אחת עומדים אנ-
 שים ועובדים. הבננו, זוהי תהיה מצבת החרבה בירת
 של חנה סנש.

אחרי סיום העבודה, היה טקס חגיגי בהעלאת דגל האומה ודגל-ה-
 פועלים, מול העיר העוינת טול-כרם.
 נורית . א

==:==:==:==

כבר בשעה מוקדמת יצאו חברי הגרעין להקים את משקם החדש-
 דש. לעזרתם יצאו חברי משק אחדים, ובשעה 9 באו גם כתות ח' וי'. תכף
 לבואנו החילוננו בעבודות הביצורים למען הנקודה החדשה, והגידור סביבה.
 במחנה כבר צץ פה צריף אחריו עוד צריף, והנקודה הולכת ומקבלת
 צורה של ישוב. בשעת הצהרים עומדים כבר ששה צריפים והמחסן - שימש
 כינתיים בתור חדר-אוכל.

בשעה 2 נפתח הטקס בהנפת דגלים ושירת ההמנונים. אחרי כן באו
 דברי ברכה מהמוסדות השונים, וכולם ציינו שהנקודה צריכה לשמש כמבצר
 בפני טול-כרם העוינת.
 דמותה של חנה סנש לא תמוש מאזנו. הנה הוקם ישוב חדש "יני-
 חנה" אשר ינציח את שמה וזכרה. . .

==:==

ה א ב י ג

יום בוא האביב,
 שמש חביב,
 ענני מעונן
 ויצמיח דגן.

הי לבין העלים
 במחול מחניים,
 תצא כל כנף רננים.
 ולהשלח ההרמוניה
 הצטרפו העצים.

כל היקום קם יתחיה -
 כל זתבל ומלואה.

ברשרוש חרישי
 וכליל יופי,
 תעבור אז חרישית
 רוח אביבית.

סמוך לאפאים
 מול שמי ארצנו הכחולים,
 תחוגנה סיעות
 במעוף-כשטות.

נ י צ ה . ק

בימים אלו חגובו את יום השמה השני של עצמאותנו ונסה לעשות את חשבון הנפש: האם ה- שגנו את אשר היינו צרי כים להשיג. והרי כמה מה-גי מדינתנו.

זכורני יום עצמאותה הראשון של מדינת ישראל. זכורני את היום הגדול בו שמחתי יחד עם מדינתי הצעירה. זכורני איך שמחו כל יהודי העולם ואוהדיה, לא לחינם שמחנו! שמחנו כי ידענו - עוד יבוא יום בו ישובו כל הנזופים בארצות הגולה. ידענו כי שלטון עברי - חדש לעד הוא קם ולא נהיה תלויים עוד בחסדי האנגלים.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

המדינה הקימה את כל המוסדות שיש למדינה מתקדמת: דאר מטודר ומצד יד בכל הציוד החדיש; משטרה, צבא מאורגן ומצו יד; אנו חברים בארגון האומות המאוחדות; באונסקו (האר גון הבין-לאומי לתרבות ואומנות); ובעוד ארגונים רבים.

מדינתנו הצליחה להוריד את יוקר החיים אשרו אם ראשית קיומה. היינו צריכים לעמוד בפני שנה של מאבקים גדולים - צבאיים וכלכליים. לא פעם איזמן עלינו בסנקציות מטעם או"ם. גם עכשיו כשיש חוזים עם ארצות ערב על שביחת נשק תלויה סכנת הסיבוב השני מעל לראשינו. כאחד ההשגים הראשיים של מדינת-ישראל אפשר למנות את העלת 1.080.000 יהודים מכלל ישראל (12.500.000) לארץ. אבל, אין זה מטפיק סכנת מלחמת עולם שלישיה מרחפת באויר. עלינו להעלות את כל העולים הרוצים לעלות לארץ. כי כאן הוא המקום הבטוח היחידי בזמן מלחמת-עולם. גולה אחר גולה מתחטלת. הנה התחטלו כמעט גולות חימן וגרמניה. ועתה מחטלים גולה שלישית הלא היא גולת-עירק. בעלי חשיבות רבה הם-180 הישובים אשר הוקמו מאז הקמת-המדינה כל הגבולות יושבו ישובים עבריים וביחוד הגליל והפרוזדור לירושלים. בסכום - מדינת-ישראל פעלה רבות והתקדמה מאוד אבל עדיין אין היא מושלמת והרבה עוד נדרש לעמול על ש יפורה ושכלולה.

X X XXXXXXXX X X

ג-ה' באייר לפני שנתיים נוסדה מדינת-ישראל! לאחר אלפיים שנה שהשלטון בארצנו היה מוחזק בידי זרים געים לדעה ולהרגיש; כי שלנו היא ישראל, ושלנו תהיה לעד! לפני שנתיים כאשר האנגלים האחרונים עזבו את הארץ, יד ענו כי סכנות מרובות עדיין אורבות לנו. ידענו כי הערבים לא יטמנו ידם בצלחת, וכן היה. אצל הערבים לא היתה הכרה כי הם נלחמים למענם. הן עשו זאת מפני שכך אמרו להם. לחילים שלנו היתה הכרה, הכרה שהם יוצאים לקרב למען מולדת חופשית. חיילנו לא במלחמה רצו ולא בשפך דם, אלא לעבד את אדמת ישראל, רצו, לישב את המולדת השוממה. אבל הערבים אילצו להגן. חיילינו לא נרתעו, ואמנם נצחו. גתרבים שנפלו בהקריבם את חייהם הצעירים על מזבח המולדת, לא זכו לראות את הנצחון.

נעמי.מ. (1)

אתנו

הגות...
=====

בערב חג העצמאות התאספו כמה ילדים מכיחות ה' ו' והוולטו לצאת לטיול או למחנוך קטן ליער חדרה. התחלנו לסדר את כל הדברים שעמדו לנו למכשול. אחד הקשיים העקריים היה להשיג איש שיצא עמנו, גם ענין האוכל לא היה קל. אולם עוד באותו ערב סימנו את כל ההכנות. למחרת קרה לנו פנצ'ר - רחל לא הס- כימה שנתר על המפקד. המעשה שרחל עשתה שהחזיקה אותנו בבית לא היה נכון כי את המפקד היו יכולים לעשות בלעדיו. למזלינו התקלקל הרדיו ואנו יצאנו לדרך בשעה-11 וחצי עם יעקוב. ק. התנהלנו לשט והגענו ב-1 ליער חדרה.

מיד פרשו הילדים שמיחות ונחו. כמה ילדים העמידו את אהל המטבח והחלו בהכנות לארוחת-הצהרים, הארוחה הייתה צנועה. על סדין לבן שפרשנו אכלו הילדים בתאבון רב. בינתיים התקינו כמה ילדים תורן ועליו התנוסס דגל המדינה. שני ילדים הלכו להביא מים מחדרה בדלי. אחרי האוכל התאספנו כולנו ושרנו בהתלהבות. אחרי השירה שמענו מפי יעקב שלושה סיפורים מבדחים עד שכלנו התגלגלנו מצחוק, אחו כך אכלנו ממתיקים ופנינו הביתה. ע"י המשטרה פגשנו ביוסף הרץ הוא הסענו לחדרה וקנה לנו גלידה נסענו הביתה בהגשה נעימה שאכן - בילינו יום יפה.

מ ר ד כ י .. א ו ר י

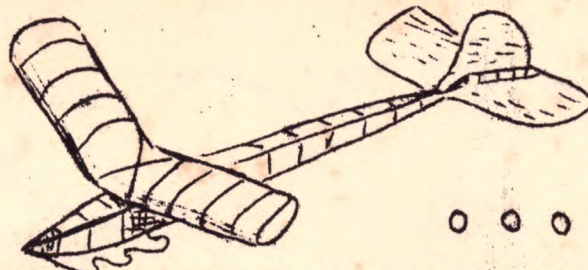
ההתברוח.

עבר כחודש ימים
מז הבקיעה, וכבר קשה
להחזיר כי עופות אלה
אותם יצורים הם שפגש
נו בראשיתם. מצידי
גופם מתבלטות כבר זוג

הכנפים והבלומה הצהובה הולכת ומתחלפת במעטה מלבין של נוצות. לפנינו פינה סואנת של חיים - דחק, חבטות ורעש. עשרות ראשים נצמדים אל דפנות הסוללה מחפטים - נדחקים אל מזונם. הגדולים והחזקים שבהם מצאו לעצמם מקום מבטחים. ליד הדפנות וחוטפים ומנקרים בכל פה בבטחה וללא מעצב. ואילו בקרב הסוללה נשארו הרפים וההלשים והם נדחקים או מסתתרים בירכתי החדר, ולמזון - כמעט שלא יגיעו אלא כשהוא חם כולו. בתוך הלהקה הולכים ומתבלטים הבדלי התפתחות בולטים. הפרגיים התפתחו ביותר גופם גדול וחזק ובעזרתו הם כובשים ומפלסים לעצמם דרך לכל פינה ומנשלים את הפגיות מכל. עתה הגיעה השעה להפריד בין העופות (לזמן מה) כדי לאפשר גידול והתפתחות לכולם. עובדי הלול ממיינים את הקבוצה. מעבירים את התרנגולים לסככה בחוץ. בעוד שהפרגיות נשארות בסוללה, גופם עוד חלש וקטן מלעמוד בפני חנאי הטבע בחוץ ועד לזמן מה ישארו בהגנת החום של החדר. ואחר יצאו אף הן.

עמרה.

האוויר

סניפנו מונה-15 איש אנו עוסקים עתה בבנין טיסן "סנונצת" עד עתה עבדנו בלי הפרעה אבל כעת עומדים להקים איחוד איזורי של מעברות כפר-חוגלה, גבעת-חיים ועין-החורש.

דבר זה נדרש על ידי המרכז מפני שאין הוא יכול לשלוח לכל ישוב מדי פעם כמות קטנה של חומר, מפני שאין החומר מגיע כמו שנשלח והחומר העקרי מגיע אלינו מאמריקה ואין אנו יכולים לבזבז את הכמות הקטנה הזאת.

ארבעה חברים מבין חברי הסניף שלנו נסעו בימי חופש פסח לקורס שצריך היה להאשיר את ידיעותינו בענף הטיסנאות בכלל.

ענף הטיסנאות משמש יסוד למקצוע הגופנאות. בו לומ-דים לבנות את הטיסנן בדיוק נמוץ כמו שהוא רשום בתוכניות, במקצוע זה אפשר גם ללמוד להבין תוכניות של אוירונים. על ידי בניית הטיסן והעפתו יכול ללמוד החניך את תורת התעופה ובאיזה צורה אפשר לשפץ את מבנה הטיסן בשביל להתאים לתנאים הדרושים לנו. למשל ניקח את האוירון-הקרבי, בו רצויה מהירות מקסי-מלית ובכדי שהאוירון יוכל לטוס מהר צריך להיות לו מבנה מיוחד וגם משקל מיוחד ביחס למבנה שלו. על ידי ענף הטיסנאות התפתח בכלל הטיסן כל שיפור וכל שינוי באו לטיס מענף הטיסנאות.

אף אנו צריכים לעודד את הענף הזה בארצנו מפני שכל עויד החתבורה חלוי עתה בטיס. אנו מקוים שבמהרה נצליח להקטין את העולם בהובלות מהירות ושמטוסינו לא ישמשו להרג ולהרס אלא לבנין
ו ל ה ת ק ד מ ו ח

יוסי, ש

====XXXXXX=====

המחנה של ג'ד"ע - אור יר

=====

מחנה זה שאני מתכוון לכחוב עליו היה שונה מכל המחנות שהשתתפתי בהם עד עכשיו. המחנה הזה עסק-לא בצופיות וטיולים אלא בלימוד. לא לימוד בידיעת הארץ או בהסטוריה אלא - במדע-האוויר שאין אנו מקבליים בביח-הספר. במחנה זה נכללו הרבה מאוד הרצות שנמסרו לנו על-ידי אנשים חשובים שמנהלים את התעופה בארץ, ביניהם הד"ר פיסלי מהנדס לאוויר-רודינמיקה; שלמה ירקוני מחכנן הטיסנים בארץ ושלד הרבה מרצים מחיל האוויר.

ההרצאות האלה נתנו לנו הרבה מאוד. בעיקר בהבנת זרמי הרוח והשפעת הרוח על המטוס בזמן הטיסה. חוץ מזה למדנו איך טס המטוס ועל-ידי איזה מנועים. למדנו את יסודותיהם של כמה מיני מנועים וכיצד הם מטיסים את המטוס.

חוץ מן ההרצאות שקבלנו בנינו גם טיסנים מסוג פינוקיו וכשגמרנו לבנותם למדנו אף להטיס אותם. הלמוד הזה אף הוא היה חשוב כי למדנו ע"כ את את תורת האווירודינמיקה אף במעשה. היה לנו יום אחד שהוקדש לדאיה. זה היה יום מוצלח מאוד וכל אחד שהה זמן מה באוויר וההרגשה היחה יוצאת מן הכלל.

עמוס, ז

====XXXXXX=====

הודעה:

עכב חוסר חומרים יצא גליון זה בצמצום ועם הכותבים שחיבוריהם לא פורסמו הסליחה. הננו מקוים לפרסמם בגליונות הבאים.
המערכות.